

PREFACI

La corrosió és responsable de la degradació de molts materials. La formació de rovell sobre el ferro o el deteriorament d'altres metalls són exemples de com la corrosió porta a la destrucció de les estructures. Aquest fenomen té un gran impacte social pel que fa al seu enorme cost, que arriba a ser d'un tres o un quatre per cent del PIB en els països industrialitzats, i també pel que fa a les seves conseqüències, que poden dur a situacions catastròfiques, fins i tot amb risc per a les vides humanes. Una bona part dels danys de la corrosió són conseqüència de la selecció incorrecta dels materials, un disseny inadequat, la manca de control del medi o una protecció fallida. El coneixement dels fenòmens de la corrosió i els problemes que comporten pot contribuir, doncs, a evitar, o almenys a reduir, la destrucció dels materials. S'estima que l'ús racional de la tecnologia actualment disponible comportaria un estalvi al voltant del vint-i-tres per cent del cost de la corrosió.

Per tal d'aconseguir l'intercanvi de tecnologia, s'han establert diversos programes internacionals, com els de la FEDERACIÓ EUROPEA DE LA CORROSIÓ (*European Federation of Corrosion*, EFC), en els quals participen grups de treball integrats per investigadors i tècnics de diferents països. Diversos grups de treball que desenvolupen la seva funció al si de la FEDERACIÓ han fet sentir la seva preocupació per la terminologia de la corrosió, i han recomanat l'elaboració de lèxics adequats per a cada país europeu. Certament, el llenguatge científic s'aparta cada vegada més de la llengua comuna de cada país. Les institucions han de vetllar pel lèxic, a fi d'evitar la irrupció incontrolada d'estrangerismes que forcen la llengua. Cal optar per neologismes arrelats en la cultura del país i que s'adeqüin a l'estructura de l'idioma propi.

Davant d'aquesta preocupació, l'INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS, que ha sentit sempre un profund interès per les qüestions del llenguatge, va creure que fóra bo de disposar d'un *lèxic de la corrosió*, per tal de donar un servei a la nostra comunitat científica i tècnica. La tasca de redacció va ser encomanada per la Secció de Ciències de l'INSTITUT a un grup de persones de la universitat i la indústria format per P. Ll. Cabot, J. Casal, J. M. Costa, J. Duñach, A. Gomila, E. Miró, P. Molera i Ll. Victori, tots ells ben coneguts per les seves aportacions en el camp de la ciència de la corrosió. La labor desenvolupada per aquest grup, després de nombroses sessions de treball i moltes consultes a especialistes, ha permès de portar a terme l'encàrrec.

Finalment, vull agrair a la ponència redactora la seva tasca i l'entusiasme que hi han posat, la qual cosa ha convertit el treball en una empresa molt agradable. D'una manera especial, he d'agraciar al Dr. P. Ll. Cabot les seves aportacions i el constant interès i ajuda en la materialització i la correcció del manuscrit. He de consignar també la pacient labor del senyor J. Llobera en la supervisió del text, els comentaris del qual han contribuït a millorar-ne l'edició. També he d'expressar la meua gratitud al Dr. E. Casassas i al Dr. S. Alegret, ambdós membres de l'INSTITUT, que han encoratjat la nostra tasca amb suggeriments de gran vàlua i que han fet possible la present publicació.

Barcelona, octubre del 1991
J. M. COSTA